

TT 146 Zo zeg de Heer

1 Zo zeg de Heer die oes, de mèn - schen meuk: Wat
duurt dat volk Mij nog te vrao - gen. Dat volk dat vast, maor in ver -
diel - heid leeft, wat duurt dat volk Mij nog te vrao - gen.
Die in zak en asch bint ze - ten steg - gelnd mien ge - bod ver -
ge - ten, mien ie, da 'k wat op dat vas - ten doe? Mien
volk, wat duur ie Mij toch vrao - gen.

1 Zo zeg de Heer die oes, de mèn - schen meuk:
Wat duurt dat volk Mij nog te vraogen.
Dat volk dat vast, maor in verdieldheid leeft,
wat duurt dat volk Mij nog te vraogen.
Die in zak en asch bint zeten
stegelnd mien gebod vergeten,
mien ie, da 'k wat op dat vasten doe?
Mien volk, wat duur ie Mij toch vraogen.

2 Zo zeg de God die alles wet en zöt:
Ik duur je vasten niet vertrouwen.
As ie de zwarvers niet je hoes anbiedt
duur Ik je vasten niet vertrouwen.
Geef je brukkies an wel knoesterd bint
geef je treust an wel vermuid bint.
Aans heur Ik naor je smeken niet,
en duur je vasten niet vertrouwen.

3 En Jezus zee: heb ok je haters lief;
Heer God, wij staot zo schamel veur Dij.
Vergeef het kwaod, zo döt mien Vader ok;
Heer God, wij staot zo schamel veur Dij.
Want Do bis ok zölf schunden
deur een grote koppel zunden,
en mien Vader, Hij vergef je ok.
Heer God, wij staot zo schamel veur Dij.

4 En Jezus zeg: mèn - schen verduur mekaar,
en Jezus' woord zal oes bevrijden.
Vergeet jezölf en stao mekaar maor bij
- en Jezus' woord zal oes bevrijden.
An mekaar jezölf zo geven
vin ie honderdvoldig leven.
Jezus zeg: mèn - schen, hol van mekaar.
En Jezus' woord zal oes bevrijden.